

TAXE și IMPOZITE

ACTUAL

Noutăți legislative și studii de caz

Editorial

Procedura privind reîncadrarea fiscală a diurnelor

Reîncadrarea fiscală a sumelor acordate sub forma indemnizației de delegare, a indemnizației de detașare, inclusiv a indemnizației specifice detașării transnaționale, a prestației suplimentare acordate în baza clauzei de mobilitate, primite de salariați, poate fi realizată de organele fiscale în temeiul art. 11 alin. (1) din Legea nr. 227/2015 privind Codul fiscal, în urma controalelor realizate de organele competente ale Inspecției Muncii.

Inspecția Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, are obligația să confirme, în baza documentelor prezentate de către angajator, natura veniturilor acordate:

a) la cererea autorităților și instituțiilor publice, precum și a oricăror alte entități;

b) din oficiu, ca urmare a acțiunilor de control proprii, caz în care, în vederea valorificării, rezultatul constatărilor se comunică organului fiscal competent din cadrul Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Procedura de aplicare a prevederilor Legii nr. 72/2022 și aprobarea reîncadrării fiscale a sumelor acordate salariaților este operațională încă din luna mai a acestui an.

Prin acest ordin se stabilește că Inspectoratul Muncii, prin inspectoratele teritoriale de muncă, va efectua controale pentru a constata situațiile de delegare, detașare și detașare transnațională. Inspectorii vor întocmi procese-verbale de control și, dacă este cazul, procese-verbale de constatare și sancționare a contravențiilor.

Acte de control vor fi transmise în termen de maximum 45 de zile lucrătoare către organele fiscale teritoriale ale Agenției Naționale de Administrare Fiscală (ANAF) pentru a fi luate în considerare în cadrul eventualelor acțiuni de inspecție fiscală efectuate la contribuabili.

ANAF, prin organele fiscale teritoriale, va selecta contribuabilii pentru care Inspectoratul Muncii a efectuat controale specifice, pe baza analizei de risc.

La finalizarea verificărilor se vor încheia acte administrative fiscale, cum ar fi rapoarte de inspecție fiscală și decizii de impunere.

Vera Constantin,
expert contabil

ÎN ACEASTĂ EDITIE:

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?! 2

TVA

Prestări servicii către beneficiari din Londra 2

SAF-T

SAF-T Contribuabili mijlocii. Perioada de depunere 3

E-TRANSPORT

Persoană obligată la declararea transportului de bunuri cu risc fiscal în E-transport 5

MATERIALE PROMOȚIONALE

Materiale promoționale. Aspecte fiscale 5

CONTRACT MANDAT

Contract de mandat, tratament fiscal-contabil 6

DEDUCTIBILITATE TVA

TVA. Factură pentru masă caldă salariați 8

AMORTIZARE CLĂDIRE

Clădire reevaluată. Amortizarea fiscală . . . 9

DECONT ABONAMENT

Abonament servicii medicale și servicii de recuperare. 10

DEDUCTIBILITATE CHELTUIELI

Activitate de închiriere auto. Deductibilitate cheltuieli. 11

Rubrică dedicată abonaților

CONTROL FISCAL

Cheltuieli cu serviciile de management nedeductibile. Control fiscal finalizat. Consecințe 12

Ce s-au mai gândit ai noștri guvernanți?!

Prevederi fiscale neclare, fără norme de aplicare!!!

Iată că numărul reglementărilor din Codul fiscal rămase fără norme metodologice de aplicare începe să crească de la o lună la alta, diferența între cele promise de autoritățile fiscale (transparență și claritate) și ceea ce se întâmplă de fapt în legislația noastră fiind enormă.

Începem cu prevederile din O.G. nr. 16/2022, care modifică Codul fiscal, cu aplicabilitate începând cu 01.01.2023, prin care cota redusă de TVA (9%) se aplică asupra bazei de impozitare pentru livrarea următoarelor bunuri: alimente, inclusiv băuturi, cu excepția băuturilor alcoolice și a băuturilor nealcoolice care se încadrează la codurile NC 2202 10 00 și 2202 99, destinate consumului uman și animal, animale și păsări vii din specii domestice, semințe, plante și ingrediente utilizate în prepararea alimentelor, produse utilizate pentru a completa sau a înlocui alimentele. Prin urmare, alături de băuturile alcoolice, vor trece la cota standard de TVA (19%) și livrările de băuturi nealcoolice care se încadrează la codu-

urile NC 2202 10 00 și 2202 99, însă nici până la ora actuală nu au fost emise norme metodologice privind categoriile de produse care nu se încadrează la cota redusă. Din acest motiv apar tratamente diferite între operatori în ceea ce privește cota de TVA utilizată la vânzarea unor băuturi nealcoolice cum ar fi cafea, cappuccino sau limonadă (să dăm numai câteva exemple).

Continuăm cu prevederile din Legea nr. 34/2023 pentru modificarea și completarea Legii nr. 227/2015 privind Codul fiscal, potrivit căreia firmele pot oferi angajaților abonamente la sală, începând cu data de 1 februarie a.c., sume ce nu vor fi taxate.

Legea reglementează regimul fiscal aplicabil contravalorii abonamentelor pentru utilizarea facilităților sportive, în vederea practicării sportului și educației fizice cu scop de întreținere, profilactic sau terapeutic, în limita echivalentului în lei al sumei de 400 euro anual, pentru fiecare angajat.

Abonamentele trebuie să fie făcute doar la operatori cu coduri CAEN:

9311 – Activități ale bazelor sportive;
9312 – Activități ale cluburilor sportive;
9313 – Activități ale centrelor de fitness.

Astfel, pentru aceste beneficii extrasalariale pe care le primesc de la firme, în limita a 400 de euro pe an, angajații sunt scutiți de impozit pe venit și contribuții sociale, cu condiția că valoarea abonamentului, împreună cu toate celelalte beneficii extrasalariale acordate de firmă angajatului, cumulată, nu trebuie să depășească 33% din salariul de bază, rămânând însă o serie de aspecte neclare.

În fine, dar nu în ultimul rând, avem în vedere noile prevederi privind cota redusă de TVA (5%) pentru livrarea de panouri fotovoltaice destinate locuințelor, precum și recente prevederi privind scutirea de TVA pentru livrările de produse destinate spitalelor, pentru care nu avem norme metodologice, existând o serie de controverse și pe aceste teme.

Ionuț Jinga,
consultant fiscal

Prestări servicii către beneficiari din Londra

Problemă fiscală

O societate comercială plătitoare de TVA a prestat servicii de consultanță către un beneficiar din Londra. Beneficiarul este un ONG care are CIF, așa cum rezultă din contractul încheiat. Cum emit factura, cu TVA sau fără?

TVA

Cadrul legal:

Fără TVA, întrucât ați prestat servicii către un beneficiar (persoană impozabilă) din Londra. Londra este capitala Angliei, care este una dintre țările componente ale Regatului Unit.

La 31 ianuarie 2020, Regatul Unit a părăsit oficial Uniunea Europeană, prin urmare Londra nu mai face parte din UE.

Conform art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, locul de prestare a serviciilor fiind în Londra (la beneficiar), operațiunile sunt neimpozabile pe teritoriul României, iar factura se emite fără TVA.

Art. 278 – Locul prestării de servicii

(2) Locul de prestare a serviciilor către o persoană impozabilă care acționează ca atare este locul unde respectiva persoană care primește serviciile își are stabilit sediul activității sale economice.

Dacă serviciile sunt furnizate către un sediu fix al persoanei impozabile, aflat în alt loc decât cel în care persoana își are sediul activității sale economice, locul de prestare a serviciilor este locul unde se află respectivul sediu fix al persoanei care primește serviciile. În absența unui astfel de loc sau sediu fix, locul de prestare a serviciilor este locul unde persoana impozabilă care primește aceste servicii își are domiciliul stabil sau reședința obișnuită.

Norme de aplicare:

15. (7) Serviciile prevăzute la art. 278 alin. (2) din Codul fiscal, prestate de prestatori stabiliți în România către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți în afara Uniunii Europene sau, după caz, prestate de pres-

tatori stabiliți în afara Uniunii Europene către beneficiari persoane impozabile care sunt stabiliți pe teritoriul României, urmează aceleași reguli ca și serviciile intracomunitare în ceea ce privește determinarea locului prestării și celelalte obligații impuse de prezentul titlu, dar nu implică obligații referitoare la declararea în declarația recapitulativă, conform prevederilor art. 325 din Codul fiscal, indiferent dacă sunt taxabile sau dacă beneficiază de scutire de taxă, și nici obligații referitoare la înregistrarea în scopuri de TVA specifice serviciilor intracomunitare prevăzute la art. 316 și 317 din Codul fiscal.

Răspuns oferit de:
Laura Profeanu, consultant fiscal

SAF-T Contribuabili mijlocii. Perioada de depunere

SAF-T

Problemă fiscală

Pentru un contribuabil mijlociu care trebuie să raporteze D406 la 01.01.2023 (data de referință), data-limită de depunere, pentru perioada 01.01 – 30.06.2023, este 31.07.2023.
Când trebuie depusă a doua raportare și la ce perioadă se referă?

Cadrul legal:

Potrivit Ordinului ANAF nr. 373/2022 pentru modificarea Anexei nr. 5 la Ordinul președintelui ANAF nr. 1.783/2021 privind natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare, procedura și condițiile de transmitere, precum și termenele de transmitere și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să transmită fișierul standard de control fiscal.

1. Obligația de transmitere a fișierului standard de control fiscal prin intermediul Declarației informative D406 devine efectivă pentru fiecare categorie de contribuabili, astfel:

– pentru contribuabilii încadrați în categoria mari contribuabili la data de 1 ianuarie 2022, care au făcut parte din această categorie și în anul 2021, obligația de depunere a D406 începe de la data de 1 ianuarie 2022, care reprezintă data de referință pentru marii contribuabili;

– pentru contribuabilii încadrați în categoria mari contribuabili la data de 1 ianuarie 2022, care nu au făcut parte din această categorie în anul 2021, obligația de depunere a D406 începe de la data de 1 iulie 2022, care reprezintă data de referință pentru noii mari contribuabili;

– pentru contribuabilii încadrați în categoria contribuabili mijlocii la data de 31 decembrie 2021, obligația de depunere a D406 începe de la data de 1 ianuarie 2023, care reprezintă data de referință pentru contribuabilii mijlocii;

– pentru contribuabilii care nu sunt încadrați la data de 31 decembrie 2021 în categoria marilor contribuabili sau a contribuabililor mijlocii, denumiți generic contribuabili mici, și care își păstrează această încadrare și după data de 1 ianuarie 2022, obligația de

depunere a D406 începe de la data de 1 ianuarie 2025, care reprezintă data de referință pentru contribuabilii mici;

– contribuabilii nerezidenți înregistrați doar în scop de TVA în România au obligația de depunere a D406 începând cu data de referință pentru contribuabilii mici (1 ianuarie 2025);

– contribuabilii care la data de 31 decembrie 2021 erau încadrați în categoria marilor contribuabili, iar începând cu data de 1 ianuarie 2022 sunt încadrați în categoria contribuabililor mijlocii sau mici au obligația depunerii D406 începând cu data de referință pentru contribuabilii mijlocii (1 ianuarie 2023), respectiv pentru contribuabilii mici (1 ianuarie 2025), în funcție de categoria în care au fost încadrați începând cu 1 ianuarie 2022;

– pentru contribuabilii nou-înregistrați/încadrați după data de referință pentru fiecare categorie în parte, obligația de depunere a D406 începe de la data efectivă a înregistrării, prima depunere a D406 urmând să se facă în ultima zi a lunii care urmează perioadei pentru care se face raportarea, ulterior datei de referință pentru categoria în care au fost înregistrați/încadrați.

2. Contribuabilii care au fost încadrați într-o categorie care avea obligația depunerii D406 conform datelor de referință, iar ulterior sunt încadrați într-o categorie pentru care nu s-a împlinit data de referință pentru depunerea declarației continua să raporteze fișierul standard de control fiscal prin depunerea D406.

Așadar, dacă la data de 31.12.2021 societatea a fost încadrată în categoria contribuabililor mijlocii, va avea obligația depunerii D406 începând cu 01.01.2023.

Data-limită pentru transmiterea declarațiilor informative D406 privind fișierul standard de control fiscal este ultima zi calendaristică din luna depunerii, reprezentând luna calendaristică imediat următoare perioadei pentru care a fost pregătită declarația informativă.

Potrivit pct. 5 din Ordinul ANAF nr. 1.783/2021 privind natura informațiilor pe care contribuabilul/plătitorul trebuie să le declare prin fișierul standard de control fiscal, modelul de raportare, procedura și condițiile de transmitere, precum și termenele de transmitere și data/datele de la care categoriile de contribuabili/plătitori sunt obligate să transmită fișierul standard de control fiscal:

„(1) Contribuabilii/Plătitorii beneficiază de o perioadă de grație de:

– 6 (șase) luni pentru prima raportare, respectiv cinci (cinci) luni pentru a doua raportare, 4 (patru) luni pentru a treia raportare, 3 (trei) luni pentru a patra raportare, 2 (două) luni pentru a cincea raportare, pentru contribuabilii care au obligația de transmitere lunară a fișierului SAF-T.

(2) Perioada de grație se calculează pornind de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care aceasta se acordă, când obligația de transmitere devine efectivă pentru respectivul contribuabil”.

Așadar, societatea dvs. beneficiază de o perioadă de grație, conform reglementărilor de mai sus. Perioada de grație se calculează pornind de la ultima zi a perioadei de raportare pentru care aceasta se acordă.

Astfel, prima declarație cu termen de depunere 28.02.2023 poate fi depusă până la 31.07.2023 (6 luni calculate de la 30.01.2023).

A 2-a raportare cu termen de depunere 31.03.2023 se poate depune până la 31.07.2023 (5 luni calculate de la 28.02.2023).

.....

La data de 31.07.2023 pot fi depuse toate declarațiile aferente perioadei 01.01.2023 – 30.06.2023 (6 declarații) fără ca societatea să poată fi sancționată contravențional.

Așadar, luna iunie se declară până la 31.07.2023, alături de celelalte declarații aferente perioadei ianuarie-mai 2023 (a 5-a raportare este declarația aferentă lunii mai 2023, după care nu va mai exista perioada de grație).

Perioada de raportare pentru luna iulie este dată de 31.08.2023, pentru august 30.09.2023 etc., fără să mai existe perioadă de grație.

Răspuns oferit de:
Ionuț Jînga, consultant fiscal

**Săptămânal, în fiecare zi de luni, primiți newsletterul electronic Săptămâna fiscală, cu cele mai importante modificări legislative + spețe relevante din domeniu. Practic beneficiați de informație legislativă VITALĂ pe toată perioada abonamentului!
Fiindcă informația înseamnă putere!**

Persoană obligată la declararea transportului de bunuri cu risc fiscal în E-transport

E-TRANSPORT

Problemă fiscală

Societatea A din România vinde societății B bunuri cu risc fiscal ridicat (băuturi, lichide alcoolice etc.). Societatea B vinde mai departe produsele societății C din RO. Transportul produselor se face rutier de Societatea A direct la C. Societatea B este cumpărător-revânzător.
Cui revine obligația obținerii codului UIT?
Este obligată societatea B să obțină codul UIT pentru transportul produselor de la A la C?

Cadrul legal:

Conform art. 8 alin. (1) lit. c) din O.U.G. nr. 41/2022 privind sistemul național de monitorizare a transporturilor rutiere ale produselor cu risc fiscal ridicat, persoana obligată să declare în e-Transport este:

„(1) *Obligația declarării în Sistemul RO e-Transport a datelor prevăzute la art. 4 alin. (1) lit. a) referitoare la transportul bunurilor cu risc fiscal ridicat revine următorilor utilizatori:*

(...)

c) *furnizorului din România, în cazul tranzacțiilor interne sau al livrărilor intracomunitare de bunuri cu risc fiscal ridicat, după caz;”.*

Dacă societatea B (revânzătorul) achiziționează de la societatea A (furnizorul) cu livrarea „la poarta fabricii/depozitului”, atunci societatea B se presupune că se ocupă de transport și are obligația declarării transportului în sistemul național de monitorizare e-Transport, în caz contrar furnizorul având această obligație (societatea A).

Răspuns oferit de:
Alexandru Palaghia, expert contabil

Materiale promoționale. Aspecte fiscale

MATERIALE PROMOȚIONALE

Problemă fiscală

Ce intră în categoria materialelor promoționale și pentru publicitate?
În Codul fiscal am găsit doar informații generale, există vreo limitare de valoare sau de alt tip pentru aceste materiale?
De exemplu, dacă achiziționăm un telefon mobil pe care aplicăm logo-ul firmei, se consideră material promoțional, putem să îl oferim gratuit în scop de reclamă, este deductibil din punctul de vedere al impozitului pe profit?

Cadrul legal:

În principiu, fiecare societate poate

aproba campanii de publicitate și poate decide acordarea de bunuri clienților în mod gratuit.

Deși nu există o definiție foarte clară, pentru a aplica un raționament care să nu poată fi contestat în eventualitatea unui control, recomandarea mea este să acordați produse în condițiile menționate la impozit pe profit și TVA, condiții pe care le voi reda în continuare.

Din punctul de vedere al impozitului pe profit, referirea la materialele promoționale se regăsește la pct. 13 alin. (1) lit. a) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal:

„13. (1) În aplicarea prevederilor art. 25 alin. (1) din Codul fiscal, sunt cheltuieli efectuate în scopul desfășurării activității economice, fără a se limita la acestea, următoarele:

a) cheltuielile de reclamă și publicitate efectuate în scopul popularizării firmei, produselor sau serviciilor, precum și costurile asociate producerii materialelor necesare pentru difuzarea mesajelor publicitare. Se includ în categoria cheltuielilor de reclamă și publicitate și bunurile care se acordă în cadrul unor campanii publicitare ca mostre, pentru încercarea produselor și demonstrații la punctele de vânzare, precum și alte bunuri și servicii acordate cu scopul stimulării vânzărilor; “

Din punctul de vedere al TVA, potrivit art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal, nu constituie livrare de bunuri:

b) acordarea în mod gratuit de bunuri în scop de reclamă sau în scopul stimulării vânzărilor sau, mai general, în scopuri legate de desfășurarea activității economice, în condițiile stabilite prin normele metodologice.

Conform pct. 7 alin. (10) din Normele metodologice de aplicare a Codului fiscal, în sensul art. 270 alin. (8) lit. b) din Codul fiscal:

a) se cuprind în categoria bunurilor acordate în mod gratuit în scopul sti-

mularii vânzărilor bunurile care sunt produse de persoana impozabilă în vederea vânzării sau sunt comercializate în mod obișnuit de către persoana impozabilă, acordate în mod gratuit clientului, numai în măsura în care sunt bunuri de același fel ca și cele care sunt, au fost ori vor fi livrate clientului.

Atunci când bunurile acordate gratuit în vederea stimulării vânzărilor nu sunt produse de persoana impozabilă și/sau nu sunt bunuri comercializate în mod obișnuit de persoana impozabilă și/sau nu sunt de același fel ca și cele care sunt ori au fost livrate clientului, acordarea gratuită a acestora nu se consideră livrare de bunuri dacă:

1. se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat de la respectiva persoană impozabilă; sau

2. bunurile/serviciile sunt furnizate către consumatorul final și valoarea bunurilor acordate gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor/serviciilor furnizate acestuia;

b) bunurile acordate în scop de reclamă cuprind, fără a se limita la acestea, bunurile oferite în mod gratuit în cadrul campaniilor promoționale, mostre acordate pentru încercarea produselor sau pentru demonstrații la punctele de vânzare.

Pe exemplul dumneavoastră:

În opinia mea, telefonul mobil nu este un bun de mică valoare și faptul că aplicați un logo nu îl transformă într-un material publicitar (cum ar fi un tricou, un pix, o agendă sau o cană).

Societatea dumneavoastră desfășoară activitate (conform datelor declarate) în baza CAEN 4674 Comerț cu ridicata al echipamentelor și furniturilor de fierărie pentru instalații sanitare și de încălzire.

Deci telefonul nu este comercializat în mod obișnuit de către persoana impozabilă, deci nu poate fi considerat mostră, nici nu se poate face dovada obiectivă a faptului că acestea pot fi utilizate de către client în legătură cu bunurile/serviciile pe care le-a achiziționat.

Însă dacă valoarea telefonului acordat gratuit este mai mică decât valoarea bunurilor furnizate clientului, acesta ar putea fi considerat ca fiind bun acordat în scopul stimulării vânzărilor.

În cazul în care vă încadrați în condițiile prevăzute mai sus, cheltuiala este deductibilă integral și nu aveți obligația să colectați TVA la momentul acordării bunurilor.

Răspuns oferit de:
Elena Zaharia, consultant fiscal

Contract de mandat, tratament fiscal-contabil

CONTRACT MANDAT

Problemă fiscală

Începând cu această lună, societatea va avea un director general cu contract de mandat.

Cum trebuie tratat un astfel de contract din punct de vedere contabil și fiscal?

Bază legală:

Înțeleg că societatea a încheiat un contract de mandat cu o persoană fizică (directorul general) care prestează o activitate remunerată (asimi-